

İSTANBULUN FETHİ 29 Mayıs 1453

İstanbul, Asya ile Avrupa kıtaları arasında yer alan doğal güzellikleriyle ünlü bir kenttir. Tarihi M.Ö. yedinci yüzyıla kadar uzanır. Şehir, M.Ö. 657 yılında Megaralılar tarafından kurulmuştur. Devletin Byzas adlı komutanının adından dolayı şehre, Byzantion adı verilmiştir. M.Ö. altıncı yüzyılda Perelerin eline geçen Byzantion için, Atinalılar ve İspartalılar da savaşmış. M.Ö. dördüncü yüzyılda İskender tarafından fethedilen şehir M.Ö. üçüncü yüzyılda Roma İmparatorluğu tarafından alınmış. M.Ö. 330 yılında İmparatorluğun başkenti olan Byzantion'a, bu kez de Konstantinapolis adı verilir. M.Ö. 395 yılında Roma İmparatorluğu ikiye ayrılınca Konstantinapolis, Doğu Roma İmparatorluğu'nun başkenti olur.

Stratejik önemi ve tabii güzellikleriyle herkesin dikkatini çeken şehir, Gotlar, Ostrogotlar ve Bulgarlar tarafından defalarca kuşatıldı, fakat alınamadı. Bu yoğun saldırılar üzerine, İmparator Anastasiyanus, Silivri'den başlayarak Karadeniz'e kadar uzayan surları yaptırdı. Buna karşın saldırılar devam etti. M.S. 7. ve 8. yüzyıllarda Araplar tarafından da kuşatıldı. Fakat bu kuşatmalar da sonuçsuz kaldı.

1203 yılında Haçlı orduları tarafından zapt edilerek 1261 yılına kadar Haçlıların elinde kaldı. Bu tarihten sonra tekrar Bizanslıların eline geçti.

1299 yılında kurulan Osmanlı Devleti, yavaş yavaş büyüyerek gelişti. Anadolu ve Rumeli'de genişlemeye devam etti. Anadolu ve Rumeli'deki topraklarımızın arasında kalan Bizans, mutlaka alınmalıydı. Bu amaçla şehir, Osmanlılar tarafından birkaç defa kuşatıldı. Ama alınamadı. 1453 yılında, Padişah II. Mehmet, hocası Akşemsettin'in de teşvikiyle İstanbul'a yeni bir saldırı düzenlemeye karar verdi. Önce, Yıldırım Beyazıt tarafından yaptırılan Anadolu Hisarı'nın karşısına Rumeli Hisarı'nı yaptırdı. Edirne'de döktürdüğü Şahi adı verilen büyük toplarla savaşa hazırlandı. 6 Nisan 1453 günü, Osmanlı ordusu Bizans surları önüne geldi. Bizans İmparatoru Konstantin, Haliç'i zincirle kapatarak Osmanlı Ordusu'nun şehre denizden girmesini önledi. 11 Nisan günü kuşatma tamamlandı ve top ateşi başladı. Yirmi gün süren top ateşinden kesin bir sonuç alınamadı. Şehrin denizden de kuşatılması gerektiğini düşünen II. Mehmet, bir gece yetmiş parça gemiyi karadan yürüterek Haliç'e indirdi.

Bizanslılar, sabahleyin Osmanlı Donanması'nı Haliç'te görünce büyük bir korkuya ve paniğe kapıldılar. Haliç'ten ve karadan yapılan top atışlarıyla surlarda gedikler açıldı. Bunun üzerine, 29 Mayıs günü bir genel saldırı düzenlenmesine karar verildi. Hocası Akşemsettin II. Mehmet'e cesaret veriyor; Hz. Peygamberin, "Konstantin elbet fethedilecektir. Onu fetheden komutan ne iyi komutan ve onun askerleri ne güzel askerlerdir" sözüyle müjdelenen komutanın kendisi olduğunu söylüyordu. Bu inançla 29 Mayıs günü son taarruz başladı. Çok kanlı ve zorlu bir savaştan sonra birçok şehit verildi. Bu şehitler arasında, Bizans surlarına Türk bayrağını diken Ulubatlı Hasan da vardı. Nihayet, Mayıs 1453 Salı günü, İstanbul fethedildi.

İstanbul'un fethi, hem Türk tarihi için hem de dünya tarihi için önemli bir olaydır.

Türk tarihi için önemi İstanbul'un fethiyle, Osmanlıların, Balkanlardaki ilerlemelerine engel olacak hiçbir gücün kalmamasıdır.

Avrupa'da ilerleyişini sürdüren Osmanlı Devleti, büyük bir imparatorluk haline gelmiştir. Dünya tarihi bakımından ise, İstanbul'un fethi, Orta Çağ'ın kapanıp Yeni Çağ'ın açılmasına sebep olmasındandır.

İstanbul, 29 Mayıs 1453 tarihinden 23 Nisan 1920 tarihine kadar Osmanlı Devleti 'nin başkenti olmuştur. Bu nedenle Türk ve Dünya tarihini etkileyen bu önemli fethi, her yılın 29 Mayıs günü, aynı coşku ve sevinçle kutluyoruz.

İSTANBULUN FETHİ

BİZANS GÖRÜNDÜ KARŞIDAN

Geldik surların önüne,
İçimizde garip bir sevinç
Tamamlamışız vuslatın tadını
Böyle hiç.

Yeditepe kardeş kardeş gülümser,
Boğaz'ın mavi rüzgârları,
Bir esinti sarhoşluğu içinde
İstanbul sizin der.

Elbet bizim olacak İstanbul,
İnanmışız,
Denizlerden, dağlardan, ovalardan gelen
Bu nurlu bahar içinde yıkanmışız.

Temiz ellerimizde açacak,
İstanbul çiçek çiçek.
Şimdi surlar önünde dalgalanan bayrak,
Yarın Bizans göklerine yükselecek.

Arif Hikmet PAR

İSTANBULUN FETHİ FETİH ZAMANI

Havanın mavisinde, denizin yeşilinde
Bir türkü, Orta Asya'dan beri duymuşuz.
Anamızın sütünden bayraklara kadar
Yüce fetihle büyümüşüz.

Yakmış gecemizi yıldızlar
Burçlardan yana uyanmışız.
Bir yazı gibi tepeler alnında
Yazılmışız, silinmişiz.

Nur ile kuvvet ile aşk ile
Kaderin büyüünü bozmuşuz.
Görmüşüz suretini güzelliğin
Koca feleklere görünmüşüz.

Cihanın yarısı gök;
Önünde şehit şehit durmuşuz,
Cihanın yarısı İstanbul
Almışız.

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

İSTANBULUN FETHİ

FETİH MARŞI

Yelkenler biçilecek, yelkenler dikilecek;
Dağlardan çektiler, kalyonlar çekilecek...
Kerpetenlerle surun dişleri sökülecek...

Yürü: "Hala, ne diye oyunda oynaştasın?
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Sende geçebilirsin yardan, anadan, senden...
Senin de destanını okuyalım ezberden...
Haberin yok gibidir taşıdığı değerden...

Elde sensin, dilde sen... Gönüldesin, baştasın:
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Yüzüne çarpmak gerek, zamanenin fendini,
Göster: Kabaran sular nasıl yıkar bendini?
Küçük görme, hor görme, delikanlım kendini

Şu kırık abideyi yükseltecek taştasın;
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Bu kitaplar Fatih'tir, selim'dir, Süleyman'dır;
Şu mihrap Sinanüddin, şu minare Sinan'dır;
Haydi, artık, uyuyan destanını uyandır!

Bilmem neden gündelik işlerle telaştasın?
Kızım, sende Fatihler doğuracak yaştasın;

Delikanlım, işaret aldığı gün atandan
Yürüyeceksin... Millet yürüyecek arkandan;
Sana selam getirdim Ulubatlı Hasan'dan...

Sen ki burçlara bayrak olacak kumaştasın...
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Bırak, bozuk saatler yalan yanlış işlesin!
Çelebiler çekilip haremelerde kışlasın!
Yürü, aslanım, fetih hazırlığı başlasın...

Yürü, hala ne diye, kendinle savaştasın?
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Arif Nihat ASYA

İSTANBULUN FETHİ

İSTANBULUN FETHİ

Aştık geçilmez dağlar üstünden
Öyle vakur, öyle heybetli
Vardık ot bitmeyen vadilere
Ayağımız değdi yeşerdi!

Gönlümüzde büyüklüğü Asya'nın
Yıktı köhneliğini orta zamanın
Zamanın karanlığı ortasında
Şimşek örneği parlayan kılıcımız
Nur yağdırdı aydınlık yeni günlere
Eskilik, karanlık düşüverince yere,
Dağlar, denizler misali,
Yol verdi gemilere!

Sustu kulakları tırmalayan çan;
Burca bayrak dikince Ulubatlı Hasan!

İbrahim MİNNETOĞLU